

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 907/2023
16.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Вучковића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Вучковића, адвоката Ане Марковић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 4/21 од 20.02.2023.године и Апелационог суда у Београду Кж1 410/23 од 26.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 16.11.2023.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Вучковића, адвоката Ане Марковић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 4/21 од 20.02.2023.године и Апелационог суда у Београду Кж1 410/23 од 26.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К 4/21 од 20.02.2023.године, окривљени Милан Вучковић је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године и девет месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 11.01.2019. до 03.04.2019. године и од 06.03.2020. до 19.03.2020. године, када му је притвор замењен мером забране напуштања стана, која мера је укинута решењем Кв 225/20 од 25.09.2020. године, док су окривљени АА и ББ оглашени кривим због извршења по једног кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ и осуђени и то окр. АА на казну затвора у трајању од шест месеци, а окр. ББ је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци са роком проверавања у трајању од две године.

Истом пресудом окривљенима АА и ББ изречене су мере безбедности одузимања предмета, наведених у изреци пресуде, док ће о трошковима кривичног поступка суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 410/23 од 26.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Милана Вучковића, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднела бранилац окривљеног Милана Вучковића, адвокат Ана Марковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде или укине само другостепену одлуку и предмет врати на поновни поступак и одлучивање, или преиначи побијане одлуке или само другостепену одлуку.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Вучковића, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи као незаконит доказ вештачење НКТЦ од 23.01.2019. године. Ову повреду образлаже тако што истиче да су претходно, током доказног поступка, из списка предмета издвојене три потврде о привремено одузетим предметима од 11.01.2019. године, јер су исте биле незаконито прибављене, а на основу тих потврда је вршено вештачење одузете биљне материје зелене боје, која по ставу браниоца није могла бити вештачена, јер вештачење у том смислу проистиче из незаконитих доказа, па је из списка предмета требало издвојити и наведено вештачење.

Исте наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су такви наводи неосновани и у образложењу пресуде Кж1 410/23 од 26.04.2023. године је дао јасне и довољне разлоге за свој став (страна 2, седми став и страна 3, први став другостепене пресуде), које разлоге Врховни суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

И по оцени Врховног суда, вештачење се односи на материју која је вештацима достављена ради утврђивања њене врсте, па су се они у свом налазу и мишљењу о томе изјаснили, те вештачење није вршено на основу потврда о одузетим предметима, како се неосновано у захтеву за заштиту законитости указује, већ само анализом достављеног материјала. Порекло материје која је вештачена, утврђено је из исказа окривљеног, па и у том смислу немају доказну вредност докази који су издвојени, нити имају везе са осталим доказима које су нижестепени судови ценили.

Стога на законитост поступка вештачења и налаза и мишљења вештака нема утицаја чињеница што су потврде о одузетим предметима издвојене као незаконити

докази, због чега је захтев за заштиту законитости у односу на повреду одредбе члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењен као неоснован.

Осим наведене повреде, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости анализира налаз и мишљење Биолошког факултета, као и чињенице које су из налаза и мишљења утврђене, те даје сопствено тумачење веродостојности овог вештачења и утврђених чињеница и изводи чињеничне закључке супротне закључцима нижестепених судова, везане за ДНК трагове, те истиче да у конкретном случају нема материјалних доказа да је окривљени извршио наведено кривично дело, на који начин оспорава утврђено чињенично стање у смислу члана 440. ЗКП, а која повреда не представља законски разлог због кога је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, те се Врховни суд у оцену ових навода није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић